

HALLANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja

XII. évfolyam, 4. szám, 2015. Karácsony

„Hallom Uram, jössz!”

Nagyon sok szeretettel köszöntöm a kedves megjelenteket! Jézus eljövételére várunk, és egyben erre készülünk. Úgy gondolom, hogy Jézus eljövele nagyon sok ember szívét megérintette. A miénket is, akik eljöttünk ide, együtt gondolni Jézus születésére, készülni az Ő megérkezésére. A szívünket meg kell nyitnunk ahhoz, hogy Jézus be tudjon térni hozzánk. Ő el akar jönni, és mi izgalommal várjuk. Várunk valakit, várunk valamit ettől az ünneptől, karácsonytól, és úgy gondolom, hogy ha az ember kellőképpen felkészül, egy kicsit izgul - úgy, mint ezek a gyermekek itt -, akkor el fog jönni, és örömet fog hozni a szívünkbe. Engedjék meg, hogy felolvassak egy kis történetet az izgalmaikról, amelyek ott élnek mindannyiunk szívében:

„Este van, várunk. Valaki jön, egyedül, de nem üres kézzel. Többet hoz, mint bárki hozhatna, többeket vonz, mint bárki vonzhatna. Most még csak mi vagyunk, egyedül. Várunk egy jövőt, remélünk egy napot, egy utat, melyen elindulhatunk, mely az életbe visz. Nem tudjuk mikor jön, de tudjuk, hogy miért. Értünk jön, minket akar. Teljes odaadásunkat, ráhagyatkozásunkat, életünket akarja. Érte mindent el kell hagynunk, és Ő a mindent adja nekünk. Csodákat tesz majd, tanít, talán velünk is csodát tesz. Megszólít, megérinti lelkünket és meggyógyít. De vajon meghalljuk-e majd ha hív, látjuk-e majd ha köztünk jár, érezzük-e ha megérint? Akarjuk-e igazán Őt és készek vagyunk fogadni?

Talán nem is vagyok felkészülve, talán nem is vagyok hozzá elég jó, elég tiszta. Mit mondok majd neki, ha ideér hozzám, az én hajlékomba? Nem, nem vagyok rá méltó, de csak egy szóval mondaná... Ha csak egy szóval is szólna hozzám, biztos megváltozna minden!

Jön, már hallom! Lépései egyre kopognak az utcák kövén. Még nem látom Őt, alakját, de biztos Ő az! Nem áll meg a kirakatok előtt, nem

tér be a színházba sem, határozottan jön. Lépései elnyomják az autók zaját, a gyárak is halkabban zúgnak. A kórházakban fáradt arcok néznek ki az ablakon, ráncos kezek fogják meg a kilincseket: „Uram, te vagy az? Ó, messze vagy még, nem látlak jól!” A kartonvisekők megremegnek az esti szélben, gyerekek húzzák magukra lyukas takaróikat: „Édesanyám, ki az, akitől elmúlik a hideg, a tél? Azt mondtad nemsokára eljön!” Megfáradt katonák törlik meg homlokukat a táborban és néznek az égre: „Mikor lesz már béke? Hozd el nekünk a háborúskodás végét!”

Gyertya gyúl az éjszakában, fénye erősebb az utcák fényénél, elnyomja a reklámok izzóit. Úgy látom a kórházban gyújtottak gyertyát, de milyen erős a fénye... Vagy talán a nyomortelep gyertyája ez? A frontvonalak gyúltak fel újra? Egy szál gyertya fénye, és milyen erős! Lehet, hogy Ő gyújtotta meg ezt a gyertyát, hogy lássa az utat, lásson minket. Vagy mi gyújtottuk, hogy meglássuk Őt? Biztos, hogy jön! Figyelj, most nem aludhatunk el! Hallod lépteit? Én hallom Uram, jössz!”

Kedves csongrádiak, kedves jelenlévők, kívánom, hogy jöjjön el, érjen ide mielőbb, hozza meg lelkünkben a békét, a hitet, a reményt, a szeretetet! Szép Adventet kívánok mindenkinek! Tócsi Bálint plébános köszöntő beszéde, amely a november 29-i városi ünnepségen hangzott el az első adventi gyertyagyújtás alkalmából.

Szent Karácsony Ünnepe

Karácsonykor minden évben Jézus Krisztus születését ünnepeljük. Ünnepeink azt az eseményt, hogy Isten emberré lett: "Értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért leszállott a Mennyből, megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától, és emberré lett" imádkozzuk a "Hitvallásunk"-ban. Assisi Szent Ferenc az ÜNNEPEK-ÜNNEPÉNEK nevezi a Karácsonyt, amikor az ószövetségi próféciaik beteljesedtek. Világszerte december 25-én tartják az ünnepet, jóllehet vannak történészek, akik Jézus Krisztus születésének más időpontot jelölnek meg.

December 24-e az év legrövidebb napja, és a leghosszabb, legsötétebb éjszakája, amelybe beleszületik a "Világ Világossága", Jézus Krisztus, Isten Fia, a Megváltó! Így Karácsony ünnepe a fény győzelme a sötétség felett! December 21-e a téli napforduló, a kerecseny sólyom röptetése, ilyenkor hagyják el fészüket a kis sólyom madarak, és tanítja repülni fiókait ősi magyar turul-madarunk, a kerecseny (karácsony) sólyom. Innen a karácsony magyar elnevezése. Több, mint fenyőünnep, hiszen a fenyőfát - mivel örökzöld - bármilyen időpontban ünnepelhetnénk. Még a nem keresztény embertársaink is a szeretet ünnepének tartják világszerte.

De az ókorban is voltak hasonló ünnepek. A téli napfordulón a Római Birodalom területén a Szaturnália ünnepek: Szaturnuszt, a földművelés Istenét ünnepelték. A gazdag patríciusok megajándékozták nemcsak a családtagokat, hanem a rabszolgákat is, a házakat pedig örökzöld borostyánokkal díszítették.

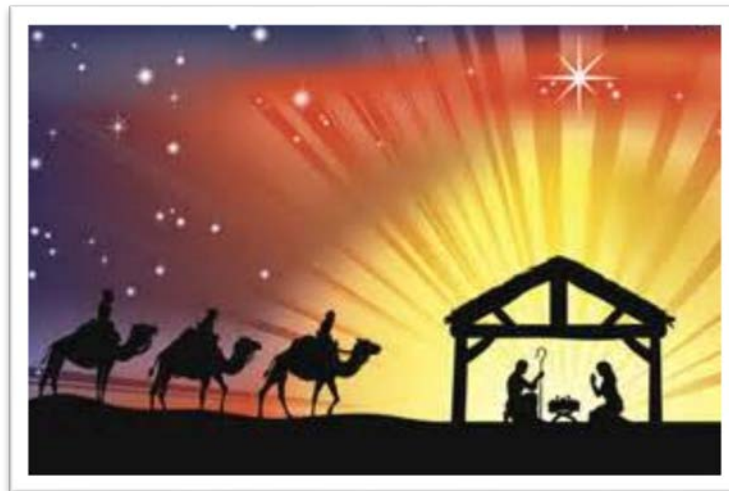
Nagy Konstantin császár uralkodásának idején Kr.u. 313-ban lett a kereszténység államvallás, amikor a Milánói Ediktumban a császár, akinek Szent Ilona volt az édesanyja, megtiltotta a keresztények üldözését a Római Birodalom egész területén, és hivatalos ünneppé nyilvánítja Jézus születését. Persze, akkor még január 6-án, vízkeresztkor ünnepelték.

A "Julianus-naptár" szerint ortodox (görögkeleti keresztény) testvéreink napjainkban

is ezen a napon ünneplik, mi nyugati római katolikusok a "Gergely-naptár" szerint két héttel korábban.

Ünnepeljük karácsonykor, hogy megszületett a Gyermeke, és január 6-án, háromkirályok ünnepén pedig ünnepeljük, hogy a Gyermeke Isten Fia. Ezért nevezzük Epifániának, Megjelenésnek ezt az ünnepet. A három király is jelzi számunkra, hogy az akkor ismert három földrész (Európa-Ázsia-Afrika: fehér-, sárga- és fekete) lakói számára, vagyis minden nép számára megszületett a Megváltó: a három kontinens találkozási pontján Júdeában, Betlehemben. Napkelet bölcsei, Gáspár, Menyhért és Boldizsár képviselik a három földrészt, és nevük kezdőbetűit (20+G+M+B+16) írjuk házszenteléskor farsang (január 6-tól hamvazószerdáig, a "Nagyböjt" első napjáig) idején felszentelt otthonaink bejárati ajtójára. Ez azt is jelenti: Christus Mansionem Benedicat (Krisztus a Hajlékot Megáldja). A három király hármassal ajándéka: arany a királynak, tömjén az Istennek és mirha az Isten fölkegyelme, Krisztusnak.

A betlehemi csillag, a Jupiter- és a Vénusz bolygók együttállása (konstellációja) a földünkről nézve azt jelenti, hogy 2015. évében, Karácsony éjszakáján földünk

egy egyenesen volt az említett két bolygóval, amelyek olyan közel kerültek egymáshoz, hogy a fényük összeolvadt, és egy nagyméretű látványos csillagnak látszott földünkről.

Advent idején a hajnali misékkal (rorate = harmatozzatok!) készülünk Karácsony ünnepére, de a betlehemezés és más hasonló pásztorjátékok is szokásosak. Négy gyertyát gyújtunk adventi koszorúinkon: a HIT, a REMÉNY, az ÖRÖM (GAUDÉTE) és a SZERETET gyertyáit. De nemcsak külsőleg, hanem belsőleg is kell készítenünk "lelkünk jászolát" a hozzánk érkező Istengyermek méltó befogadására. Boldog, békés Karácsonyt kívánunk egymásnak, de tegyük meg mindent, hogy Karácsony utáni hétköznapjaink is boldogok és békések legyenek.

Fenti gondolatokkal kívánok áldott, boldog és békés Karácsonyt kedves csongrádi, bokrosi és felgyői híveinknek: *János atya*

Adventi lelkigyakorlat

December 18-án és 19-én az esti szentmisék keretében Fabisz Ákos magyarbánhegyesi plébános - aki korábban városunkban teljesített kápláni szolgálatot - tartott lelkigyakorlatot. A szombat esti elmélkedéséből idézünk a következőkben:

Krisztusban szeretett csongrádi Testvérek!
Tegnap itt járt közöttünk az Úrjézus. Reggel találkozott egy idős nénivel, aki két nehéz szatyrot cipelt. Átvette tőle, s haza kísérte a négyemeletes házba. Aztán a parkban tolt egy béna kisfiút órákon át, aki régóta vágyott már a friss levegőre. Majd betért a kórházba, és egy rákos asszony mellett órákat imádkozott, mert tudta, hogy senkije nincs. Majd elment egy családhoz, a Down-kóros kisfiúval labdázott, aki egyszer sem tudta elkapni a labdát, de mindig boldogan mosolygott rá. Végül a parkban ledőlt egy hajléktalan mellé, hogy testével melegítse, hogy reggelre meg ne dermedjen. Nem jött le a sajtó riportere, nem jöttek a TV stábok, senki nem tudta, hogy közöttünk jár a Názáreti Jézus. De az az idős néni, az a szegény kisfiú, az a drága béna kisgyermek, az a hajléktalan, mind úgy beszélt, hogy valami csodálatos történt vele tegnap. Boldogság töltötte el a lelküket.

Drága Lelkeim, mi is lehetünk Jézus. De ez fáradságba telik, de ez időbe telik, de ehhez odafigyelés kell, hogy meglássuk, hol van ránk szüksége embertársunknak. Hogy mikor tudjuk adni azt, amit mi is kaptunk az Úrjézustól. A tiszta értelmet, a még meglévő fizikumunkat, mikor tudjuk adni az Úristen szeretetét, aki azért teremtett bennünket, hogy általunk tudja kifejezni önmagát. Az imént Szűz Máriáról olvastunk az evangéliumban, és kívánjuk önmagunkban megvalósítani ezt a máriás lelkületet. Ahogy a Szűzanyánk megérezte már, hogy gyermeket vár, mégsem önmagával foglalkozott, hanem útra kelt,

a hegyeken túlra, hogy meglátogassa rokonát, Erzsébetet. Bizony ez is fáradság volt és töredelem. Ő is gondolhatott volna arra, hogy vajon hozzám ki jön el, nekem ki fog segíteni, az én problémámat ki fogja megoldani, de ő azonnal, sietve útnak indult. A Szentlélek működésének egyik jellegzetes ismertető jegye az azonnali cselekvés. Nem léphetek tovább a saját elfoglaltságomba, mert tudom, hogy ott és akkor szükség van rám, arra, hogy szolgálatába álljak embertársaimnak.

A XIX. században francia kutatók vizsgálatokat végeztek arra vonatkozóan, hogy faluról a városba költözött emberek miért hagyják el a vallást. Azt vizsgálták, hogy mi változik meg akkor, amikor a vidéken buzgó, keresztyény, vallásos, hívő életet élők a városba költöznek, ott dolgoznak, tanulnak. Mi is megtapasztalhattuk ezt, akár akkor, amikor a 90-es években a Vajdaságból költöztek magyar testvéreink ide közénk, vagy amikor 89' körül Romániából érkeztek addig buzgó, vallásos keresztyény életet élők. Amikor idejöttek Magyarországra közénk, föloldódott bennük ez a vallásos lelkület. Mi rontjuk el. Nem gyakorolják a vallásukat, mert azt látják, hogy itt sincsenek olyan buzgó, igazi keresztyény emberek, mint odahaza voltak. Mi tehetünk erről, nekünk kellene vonzóvá tenni a keresztségünket és a keresztyénységünket valamiféle máriás lelkülettel.

Régen heteket kellett várni, hogy megérkezzen a válasz a levelünkre, ma egy három soros, töredékes sms-sel letudjuk az egész karácsonyt. És Mária, aki már áldott állapotban volt, elindult a hegyekbe egy három hónapos útra, hogy segítséget nyújtson, hogy szíve-lelke legjavát adja Erzsébetnek. És mikor találkoztak, ilyen egyedi kifejezéssel írja az evangélista: „Szíve alatt Erzsébetnek felujjongott a magzat”, hogy az ő Urával találkozik. Erzsébet szíve alatt a leendő Keresztelő Szent János felujjongott, hogy te vagy az, te vagy a Messiás! Így kellene nekünk is jó Lelkek! Felujjongok, hogy találkozhatok a Jóistennel a szentmisében, gyere velem, ott a helyünk! Mikor tudtam én így felujjongni? Mindig lehet találni alkalmat arra, hogy valami más elfoglaltsága legyen az embernek. De ott kell, hogy lapuljon bennünk az a buzgó hit is, hogy én ujjongok, ha az Úrjézussal találkozhatok.

Az adventi várakozásnak egyetlen nagyon jó pontja, hogy az bizony beteljesedik. A hívő ember erénye, hogy az a végső Advent, amely a Mennysorság örömeivel fog beteljesedni, annak is örökösei vagyunk. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya imádkozz érettünk most és halálunk óráján! Ámen.

Összeállította: Túriné Nádudvari Mária

Borda János: Adventi gyertyáim – EMLÉKEK –

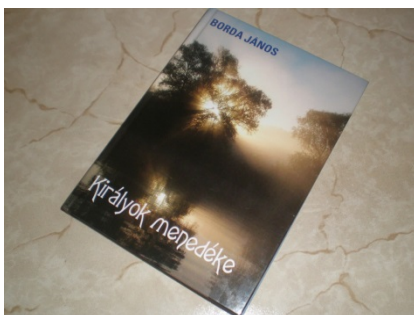
Ilyenkor, Advent táján különösen felerősödik bennem a lélek honvágya, a nosztalgia. A hétköznapi robot, rohanás monoton ritmusát egyre gyakrabban szakítják meg emlékezetembe villanó képek, töredékes események cserepei – míg egyszer csak összeáll a múlt forgatókönyve, és lehunyt szemhéjam vetítívásznán peregni kezd a film... Körülöttem a város nyüzsgése, zaja elhalkulva már melengető kemencetűz halk ropogására vált, léptem alá az aszfalt helyén földes padlójú konyha frissen felmázolt agyagja simul. Janika vagyok ismét, otthon, régen...

Édesanya rétest nyújt, az asztalt ezerszer körbejárva. Nővéremmel a meleg kemencepadka rongyszóttésén kuporogva figyeljük, s kérleljük újra meg újra: –Meséljen még!

Tudni szeretnénk a titkot az Aranycsikóról, akinek a konyharuhával takart szakajtóban széna, szalma bölcsőjére kupacba gyűlik a böjti ebédről a vajjas bableves sűreje, a mákos tészta, *gömölyés nudli összedermedt, tarka gyurmája. Sehogyan sem fér a szöszke, kócosra gyötört buksi fejünkbe, hogy az Aranycsikónak gyűjtött kóstolót miért nem Neki adják? Ehelyett István napján a jószágok takarmányába keverik, maradékával pedig az ég madarait kínálják a sziporkázó, kérges hótakaró fehér abroszán.

Alkonyodik már. Édesanya az asztalterítőt felfogva, egyes lebbentésekkel hajtogatja egyre keskenyebb sávba a rétest. A félhomályban felcsendül halk szopránja. A megfagyott gyermekről énekel, és mi szinte látjuk a temetőben botorkáló, anyja sírhantjára ölelőn boruló árvát örökre elaludni. Szípigva, taknyos könnyeinket nyelve összébb bújunk. Nagyon boldognak érezzük magunkat, mert nálunk meleg van, szeretet, és van édesanyánk...

*gömölye – levegőn szárítva érlelt gomolyatúró

Részlet Borda János: KIRÁLYOK MENEDÉKE című könyvéből. A novelláskötet szolid áron megvásárolható a Tourinform-irodában (Csongrád, Szentháromság tér 8.).

A menekült kérdés keresztény szemmel

A fenti címben szereplő témát elemezte érdekes előadásában Bertalan testvér, ferences szerzetes és Kerekes László, a Ferences Világi Rend Országos Vezetőségének a tagja december 16-án a plébánián.

Az előadók szerint Európa identitás zavarba került, mert elhagyta a hitét. A rászorulók megsegítése felebaráti kötelességünk, de aki eldobja a kenyeret, amit adunk neki, nem biztos, hogy éhezik. Aki pedig be akar jönni a házukba, az előbb kopogtasson, és mi behívjuk. Aki csak beront, az betörő. A pénzvilág eszközként használja fel ezeket a szerencsétlen embereket. Nem elítélni kell őket, hanem a megoldást kellene megtalálni közösen. Tudunk-e tenni valamit? Igaz, hogy a politika a fejünk felett zajlik, de lelki hatalom van a kezünkben, imádsággal befolyásolhatunk sok mindent. Bízunk kell abban, hogy ez kihatással lehet a nagyhatalmak viselkedésére. Hitbeli megújulás szükséges Európában, komolyan kell venni a keresztény tanításokat, komolyan élni a keresztény hitet, és vissza kell menni a keresztény gyökerekhez, hogy jól oldódjanak meg a dolgok.

Túriné Nádudvari Mária

Böjte Csaba atya gondolatai

"Arra buzdítok minden kedves Olvasót, hogy ne foglalkozzon a világ hisztijével, inkább ültessen a kertbe egy fát, gondozza a rózsabokrokat, főzzön valami finomat, kedveskedjenek pajkosan egymással, és tegyék rendbe az otthonukat. Ettől jobb lesz a világ, értékesebb lesz az élet. Viszont ha bosszankodnak, pánikba esnek, akkor legfeljebb csak idegesebb lesz a világ.

Ha azt mondanák, hogy itt a világ vége, akkor is szépen megöntözném a virágaimat és ebéd közben megnevettetném a gyermekeinket, mert a jó Isten ezt a feladatot bízta rám, és mert talán a friss virágok között, derűs együttlétben a világvége is elviselhetőbb lesz."

Nyolcvanöt éve szentelték fel templomunkat (folytatás)

Az elmúlt lapszámainkban, a templomtörténeti rovatok forrás megjelölésében hivatkoztunk a Szent József Plébánia Historia Domusára. E vallástörténeti, néprajzi és várostörténeti szempontból páratlanul gazdag anyag kutathatóvá tételét Árkossy Lehel, csongrádi származású Kecskeméten élő jötevőnknek köszönhetjük, akinek bevezetőjét olvashatjuk a „lefordított” Historia Domus elején.

„A Csongrádi Rendház Története az üdvösség 1936. évétől.

Bevezető helyett: 1936-tól 1950-ig működött Csongrádon Ferences Rendház és Ferences Plébánia Csongrád Piroskaváros városrészében. Ezen időtartam alatt a ferences atyák vezették a Historia Domus kéziratos naplójukat. Ezen kéziratos naplót őrzi a Ferences Levéltár és Könyvtár Budapesten. Őrzi, s bizonyára azon írások közé tartozik már, melyeket talán többé már nem érint olvasó ember keze.

A Ferencesek és Csongrád városa iránti szeretetem arra készítetett, hogy megismerjem a Csongrádon működő ferencesek életét, s megpróbáljam elolvasni-megismerni-megérteni küzdelmes csongrádi életüket. Ezt hála Istennek lényegileg sikerült megtennem. A nehezen olvasható kéziratosokat számítógépen olvasható (szerkeszthető) formátumba igyekeztem átmenteni, a tapasztalt és általam is elkövetett helyesírási és stilisztikai hibákkal együtt, de mégis a megértés megzavarása nélkül. Sajnos több helyen mint szerettem volna, kérdőjelekkel és „nnnnn” helyettesítő bejegyzéssel jeleztem a bizonytalanságot vagy azt, hogy nem tudtam a kézirat kibetűzni.

Ezzel a Historia Domusban többször említett „utókor” egy-két tagja részére talán megkönnyíthetem ezen tragikus, de az utolsó pillanatban is a hihetetlen életerőt bizonyító

ferences történet megismerését. (A sötétkék betűsín az eredeti kézírás nyomán íródott, a bordó színnel írt és más típusú betűk és mondatok az általam hozzáadottak. Fekete betűszínnel korabeli nyomtatott írások kerültek bemásolásra.) *Kecskemét, 2011-2012. Pax et Bonum! - Árkossy Lehel*”

A Historia Domust tovább tallózva kiemelném az 1945. októberi bejegyzést, amely P.Tábori Flórián atya betegségét, majd halálát írja le. A Harang-Szó 2015. évi 1. számában már megjelent erről írás.

Flórián atya halálának 70. évfordulóján, 2015. november 27-én, szentmisét ajánlott fel Lovásziné Bozó Márta, aki még kislányként ugyan, de személyesen ismerte a Pátert. Édesapja, Bozó Sándor, a Keresztény Gözmalom igazgatójaként többször segített a ferences atyák nehéz anyagi helyzetén. A Historia Domus bejegyzéseit író atya többször is kifejezte a „ház” lakóinak háláját az igazgató úr önzetlen jótéteményeiért.

A halottak napi sírszenteléskor (halottak napi szentmisét követően) Bálint atya is megszentelte P. Flórián sírját. *Révész József*

Ternai László: KARÁCSONY

Legszebb az ünnep, legfájóbb a magány
ezen az estén, ezen az éjszakán.

Ha szobádban meleg van,
s körülvesznek, kiket szeretsz,
úgy érezd, gyönyörű a Világ,
derűs az életed.

Ám az ablakon túl sötét van,
bánat és zord hideg,
az utca kövén dermedten
didergő, magányos emberek.
Nekik nem jutott fejük fölé fedél,
fáznak és éheznek a szeretet ünnepén.

Özvegyek egyedül, árvák elhagyottan
várják a kis Jézust
csendesesen, áhítatban.

Uram! Velem most ne törődj,
hisz' meg van mindenem,
de kérlek segíts az elesetteken.
Ezen az éjszakán történjék új csoda,
ne legyen az ember,
embernek farkasa.
Legyen a szívekben
szeretet és béke,
ragyogjon be mindent a
megváltás fénye.

Prohászka és a társadalom

Keresztény közgazdászként – mert ilyen is van! - sokszor gondolok Prohászka Ottokár püspökre, a nagy magyar apostolra. Pontosan azért, mert olyan ember volt, aki 100%-ig megértette korának legnagyobb kihívásait. Úgy volt modern, hogy nem adta fel eszmei alapjait, de észrevette, mi változott meg a világban. Azt is elviselte, hogy az őt meg nem értő környezete megvádolta „modernizmussal”, és egyes írásait - amelyeket ma a legkiválóbbnak tartunk -, indexre tetette. Prohászka erre nem azzal válaszolt, hogy csalódottságában hátat fordít egyházának, vagy szembefordul a felsőbbbséggel az igazságtalan döntés miatt. Egyszerűen elviselte, és tovább dolgozott abban a szociális szellemben, amit rajta kívül nem túl sokan képviseltek a maga korában. Az idő egyértelműen őt igazolta.

Prohászka világosan látta, hogy mi az Egyház feladata egy modern társadalomban: „A szenvedő egyháznak harcosokat, a nyomorgó emberiségnek önfeláldozó barátokat kell teremnie.” Már 1880-ban, római tanulmányai idején előadást tartott a „Társadalmi válságról”. Ahogy az erről készült jegyzőkönyv beszámolt, a fiatal papnövendék előre látta, hogy: „Az emberiség nyomora, erkölcsi, egészségi, jogi síkon is rendkívüli átalakulások következtetését rejti magában”. Profétai szavak! Majd negyven évvel megelőlegezik az orosz eseményeket, amelyet az idősebb korosztályunk a Nagy Októberi Szocialista Forradalom címszó alatt tanult. S amely az emberiség helyzetének javítását tűzte ugyan célul, de végül is az ukrán *holodomorba*, 5 millió ember éhhalálába, és a sztálini diktatúrába torkollott. Isten nélkül az emberi törekvések téves vágányra mennek! De nyugaton is változások történtek. Amikor a második világháború után az Európai Unió kezdetei létrejöttek, az egy *szentéletű politikusnak* volt köszönhető, Robert Schumannnak, akinek boldoggá avatása napjainkban van folyamatban Rómában... Ez a lépés békét és jólétet hozott földrésziinkre, legalább is annak nyugati felére. Nem mondhatjuk el azonban ezt a mai Unióról, amelyet 2015 novemberében rázott meg az Iszlám Állam terrortámadása. Nincs hit és vallásos

meggyőződés az Európai Unió vezetésében. Leszavagták, hogy Európa alkotmánya utaljon a keresztény gyökerekre... Csoda-e, ha egy agresszív vallásideológia támadásainak célpontjába kerültünk? Európa magát se tudja megvédeni a beözönlő migránsoktól, akik között nemcsak szerencsétlen menekültek, de harcos fanatikusok is lehetnek, s mint látjuk, vannak is.

Prohászka a maga idejében, karrierje csúcán, de egészen haláláig, rendkívül korszerű nézeteket vallott arról, hogy *az Egyház dolga a szegények ügyének szolgálata*. Demokratikus szellemet sürgetett, az Egyházban a laikusok és a klérus közötti szakadék csökkentését, a magyar nyelv térnyerését a liturgiában, az Egyház szociális munkájának fejlesztését, aktív közéleti szerepvállalással. Mert nem az a katolikus Egyház dolga, hogy pusztán részvétet érezzen a nélkülözők iránt. Hanem az, hogy mindent megtegyen a jog és gazdaság világában a szegények helyzetének felemeléséért. 1897-ben így írt: „Az egyháznak is összes modern teendője: *gyerünk a néphez!* A

demokrácia, ez képezi a kor ragyogó eszméjét.” Maga élen járt azzal, hogy földjeit 99 éves haszonbérletbe adta parasztjainak. (Nemigen követték példáját a magas klérusból a gazdag főpapok...) Még a kommunista diktatúra idején is próbált a haladás szolgálatában állni, s egy körlevél

tervezetében azt mondta, „tartsuk be az új hatalom rendelkezéseit, míg azok nem sértik hitünket és erkölcsünket.” A hatalom azt kérte, hogy a *míg* szócskát *mert*-re változtassa, csak akkor engedélyezik a körlevél megjelenését... Olvassuk el figyelmesen így a szöveget, s megértjük, hogy *a püspök miért nem adta ki a körlevelet...*

Pedig teljes világossággal látta, hogy „A világot Isten nem a kiváltságos rendek kedvéért teremtette, hanem az egész emberiségért...” A magántulajdon a kapitalizmusban oly méreteket ölt, hogy arányai elfojtják az életet, s kevés kézben halmozzák fel a világ gazdagságát. Erre nincs jog, erre nincs szentség, erre nem terjeszkedik ki a tulajdon szentsége sem... „Az eddigi fejlődés mutatja a kapitalizmus túltengéseit, s az egész világot megint a munka és a tőke új közösségekbe való egybefoglalására ösztönzi...” A második világ-

háború után a szociális piacgazdaság felépítésével Európa nyugati részén bizonyos mértékig meg is valósították ezeket az ideákat. Sajnos, mi ebből kimaradtunk, és a rendszerváltozás után sem a szociális piacgazdaság valósult meg, hanem a vadkapitalizmus ideológiája terjedt el. Örültünk a visszakapott demokráciának és függetlenségnek, de illúziókban éltünk, hogy majd a piac megoldja a problémáinkat. Pedig a piac mindig az erősebbnek kedvez. S, ahogyan Prohászka írta, a „politikai szabadság csak fele az igazi jogegyenlőségnek, a másik éppoly fontos, sőt talán még fontosabb része, a gazdasági függetlenség, amelytől eddig ugyancsak messze estünk...”

Nemrég kiadta a KÉSZ, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége „Az idők jelei” című helyzetértékelését. Érdemes ezt megismerni, s mindennapi életünkre lefordítani. Úgy lenni katolikus kereszténynek, hogy helyesen értsük meg az idők jeleit, és mindent megtegyünk a keresztény szellemiségű gazdasági fejlődésért, az igazi demokráciáért. Építeni a helyi közösséget, segíteni egymás megélhetését, felfedezni, hogy az azonos világnézeten alapuló emberekben meg lehet bízni. Ez a *bizalmi tőke* lehet fejlődésünk záloga.

Dr. Botos Katalin

Wass Albert: Karácsonyi üzenet

„...S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, s ezért ősszel a

napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel később távozik, hideg támad, és befagynak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot. Mi, emberek pedig megijedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövettünk az esztendő alatt, és amikor eljön a legrövidebb nap, és a Világosság angyala alászáll közénk jóságot keresni, egyszerre mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen, ha alátekint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennük lévő rosszat.”

A felújított templombelső átadása

Befejeződött a Nagyboldogasszony templom belső felújítása, mely önerőből és a hívek adományából valósulhatott meg. Új padlózatot kapott, korszerű elektromos hálózatot építettek ki, és új világítási rendszert szereltek fel.

November 22-én, a felújított templombelső megáldása és ünnepélyes átadása alkalmából megtelt a templom. Horváth Varga Sándor jötevő köszönetet mondott mindazoknak, akik bármilyen formában segítettek plébános urat a két plébánia tervezett munkáinak megvalósításában. Az adományozóknak és a munkálatokban résztvevőknek Tópsi Bálint plébános úr mondott köszönetet.

Az ünnepi misét főtisztelendő Dr. Kovács József, a püspök általános helynöke celebrálta. A szentmisén megáldott Erzsébet-kenyereket a hívek között osztották szét.

Révész József

Karácsonyi hangverseny

Hosszú évek hagyományát követve az idén is a Szent József templomban tartották karácsonyi hangversenyüket a Piroskavárosi Általános Iskola diákjai és tanárai. A december 11-i színvonalas koncerten nagy sikerrel szerepeltek kicsik és nagyok, meghívott vendégek, tanárok és tanulók a zsúfolásig megtelt templomban.

Testvér-egyházi találkozó

Október 6-án és 7-én, az Aradi Vértanúk Emléknapja alkalmából rendezett városi ünnepségen határainkon túlról érkezett magyarok is részt vettek. A programok fő szervezője Losoncziné Szentandrás Erzsébet nyugalmazott gimnáziumi tanárnő volt, aki a Szent József plébániát és a Ferences Hagyományokért Egyesületet is bevonta a rendezvények sorába. Október 7-én az óbecsei testvér egyházközség képviselőit, a nagyváradi híveket és Gavlik István helytörténészt, a Kossuth Szövetség örökös tiszteletbeli elnökét láttuk vendégül plébániánkon. Délelőtt szentmisén vettek részt a templomban, melyet az 1848/49-es szabadságharc hőseinek és vértanúinak lelki üdvéért közösen mutatott be az óbecsei Fuderer László plébános és Agócs Ágoston diakónus, Gyenge Béla nagyváradi kanonok, valamint Tótsi Bálint plébános és Kovács János nyugalmazott táborigazgató.

A szentmise után Losoncziné Erzsike bemutatta a vendégeknek templomunkat, majd közös ebédre került sor a plébánián. Az óbecsei testvér egyházközség tagjai nevében Szilágyi Edit kérte, hogy erősítsük meg kapcsolatunkat, törekedjünk arra, hogy működőbb és aktívabb legyen. Gyenge Béla atya pedig felajánlotta, hogy ők is szeretnének velünk testvér egyházközségi kapcsolatot kiépíteni, és ennek első lépéseként szeretettel meghívta a csongrádi híveket búcsú ünnepükre, mely 2016. március 19-én lesz. Felkérését örömmel fogadtuk. Reméljük, hogy minél több közös, jó program fog megvalósulni az elkövetkezőkben. *Túriné Nádudvari Mária*

Adventi koszorú készítés a plébánián

November 28-án adventi kézműves délelőttre hívtuk a hittanos gyermekeket és szüleiket.

Koszorút készítettünk, mézeskalácsot díszítettünk, és igés hűtő mágneset kreáltunk. A jó hangulatú délelőttöt Kovács János atya nyitotta meg. Beszélt a gyermekeknek az adventi idő, a karácsony várásának lelki, benső fontosságáról. Felhívta a figyelmet arra, hogy az egész életünk várakozás az örök Adventre, Jézussal való végső találkozásra.

Hangsúlyozta, mennyire fontos, hogy már most gyermekkorban törekedjenek a jó tetteikben való megélésre, a jó tanulásra, engedelmessegre, egymás segítésére. Tótsi Bálint plébános úr a Szentcsaládot ábrázoló szentképpel, süteménnyel és szaloncukorral ajándékozta meg a kicsiket és nagyokat. A program zárásaként közösen átmentünk a templomba, ahol János atya megszentelte az elkészített adventi koszorúkat, melyeket természetesen minden gyermek hazavihetett, Isten áldásával kísérve saját otthonába.

Köszönjük a szülőknek és a gyermekeknek a részvételt! Áldott, békés Adventet kívánunk!

Gyóni Sándorné hitoktató

Hóttalan a hegyek inge

*Hóttalan a hegyek inge...
Ez a tél még megváltatlan,
nincs rá mentség; fehér paplan,
se hó, se hold nem világol -
amíg fölragyog a jászol*

*hordjuk szívünk szakadatlan,
kormos arcot száz darabban,
nincs ajándék, semmi tömjén -
rí Boldizsár, Menyhért meg én.*

*Az indul el akaratlan
kinek anyala jelen van,
hóttalan a hegyek inge -
el kell érniünk Betlehembe!*

(Nagy Gáspár)

„A hazának tett szolgálataiért”

November 18-án este Dr. Botos József volt a vendége a Ferences Hagymányokért Egyesület „Ferences esték” rendezvény sorozatának, aki feleségével együtt érkezett. A csongrádi születésű, Budapesten élő keresztény előadó élettörténetével és aktuális közösségi gondolataival ismertette meg az érdeklődőket. Az előadás címe: "A hazának tett szolgálataiért", ugyanis ez az indoklás szerepelt abban az állami kitüntetésben (Magyar Köztársaság Lovagkeresztje), amelyet Dr. Botos József tavaly, 75. születésnapjára megkapott.

Az előadó felidézte csongrádi gyermekéveinek kedves emlékeit, és hadiárvaként a család háborús megpróbáltatásait. Édesapja cipészként dolgozott egy vállalkozónál, édesanyja pedig paraszti családból származott, az ő révén volt kevés szőlő és földterületük. Édesapját 1944-ben behívták katonának, és többé nem tért haza, a háborúban életét vesztette. Édesanyja és nagymamája nevelte őt és húgát nagy szeretetben, vallásos lelkülettel. Boldog gyermekora volt azzal együtt, hogy a tanulás mellett sokat kellett dolgoznia a család megélhetése érdekében: gyógynövényeket gyűjtött és adott el, volt útkaparó, dolgozott a vasút mellett és cséplőgépnél is.

Jó tanuló volt, az általános iskola után a helyi gimnáziumban tanult, ahol 1956-ban a diákbizottság elnökévé választották. 1957 januárjában a rendőrség letartóztatta, egyik tanára ellen kellett volna vallania, de ezt nem írta alá. Ezért nagyon megkínózták, végül súlyos állapotban, maradandó sérüléseket szenvedve engedték ki.

Érettségi után a Csepeli Papírgyárban dolgozott segédmunkásként. Tanár szeretett volna lenni, de '56-os múltja miatt az ország minden egyeteméről kizárták. Később nyelvtudásának és édesanyja kitartó küzdelmének köszönhetően mégis bekerülhetett a Közgazdaságtudományi

Egyetem külkereskedelmi szakára. Itt ismerte meg későbbi feleségét, Botos Katalint, aki az Antall kormány tárca nélküli minisztere lett. Egyetem után egy cég beszerzési osztályán kapott munkát, közben megszerezte doktori fokozatát is.

Ezután került a Külkereskedelmi Minisztériumba, ahol hét évet töltött, majd kutatóintézetekben dolgozott. Itt kezdett el foglalkozni a nyugdíjrendszerrel, 1990-ben pedig a Társadalombiztosítási Főigazgatóság vezetésével bízták meg. Nem volt könnyű dolga a rendszerváltás és az erősen megnövekedett munkanélküliség időszakában. Az, hogy a társadalombiztosítás nem omlott össze hazánkban - mind a többi volt KGST országban -, sok ember a nyugdíjrendszerbe menekülhetett a munkanélküliség réme elől, és minden nyugdíjas időben megkapta a járadékát, nagymértékben az ő kiváló vezető-szervező munkájának volt köszönhető.

Megtudtuk azt is, hogy évtizedekig a budapesti Kövi Szűz Mária Egyházközség világi elnökként tevékenykedett, továbbá a Pázmány Péter Katolikus Egyetem intézetvezető tanárként is dolgozott. Nem utolsó sorban pedig megismerhettük a földművelő őstermelőt, aki itt, a csongrádi határban visszatért a gyökerekhez, családi földeket művel. Városunk hűséges polgára közösségünket megajándékozta egy Petőfi-szoborral, amely a Piroskavárosi Általános Iskola előtt áll, s több vallási-kulturális megmozdulás kezdeményezője és támogatója Csongrádon napjainkban is.

Dr. Botos József elégedett és boldog embernek vallja magát felesége, gyermekei és unokái körében.

Köszönjük az előadónak, hogy eljött hozzánk, és megismerhettük érdekes, izgalmas és mozgalmas életútját. Jó egészséget és még sok-sok tevékeny évet kívánunk a kedves Botos házaspárnak!
Túriné Náduvvari Mária

Karácsony Amerikában

Természetesen a karácsony, mint mindenütt a világban, Amerikában is ünnep: MERRY CHRISTMAS. Ünneplik a Mikulást is, de nem mindenki december 6-án, vannak, akik karácsonykor tartják a Santa Claus-t.

Már Adventben kivilágítják a házaikat, kertjeiket, Betlehemet is készítenek, és Mikulás bábuk másznak fel kötélen a házak és a lakások ablakaiba. Advent első hetében karácsonyi fényben tündökölnék nemcsak a lakóházak, hanem a repülőterek, belvárosi felhőkarcolók, utcák és terek, bevásárló központok, üzletek, iskolák és intézmények. Az északi államokból és Kanadából is a magyar honfitársaink Advent előtt, de legkésőbb november végén leköltöznek délre Floridába, ahol januárban is nyár van.

Külön meg kell, hogy emlékezzünk az emigrációban élő magyarok karácsonyáról. Azok a magyar családok, akik nem mennek le Floridába, együtt karácsonyoznak, és együtt vesznek részt az éjféli- és a karácsonyi ünnepi szentmiséken. Utána ünnepi műsor és ünnepi ebéd Chicagóban pl. a Szent István teremben. Lehet maradni késő délutánig. Az amerikai magyar templomokban is megnövekszik az ünneplő magyarok létszáma, mivel itthonról, az anyaországból és Kanadából is sokan jönnek az ünnepre az államokba, és fordítva: hazajönnek amerikai honfitársaink Budapestre, vidékre, Felvidékre, Erdélybe, Délvidékre. Van aki délamerikai rokonait látogatja.

Természetesen a Chicagói Szent István Templomban is van Adventi koszorú négy gyertyával, feldíszített karácsonyfák és sok-sok virág. A Betlehemet piros-fehér-zöld színű nagy cserepes virágok díszítik. Az oltár melletti karácsonyfákon pedig 5-6 cm széles nemzeti színű szalagok és világító nagyméretű díszek vannak. A templom főbejárata felett kivilágított Betlehem nagyméretű szobrokkal.

Ha valaki szaloncukrot visz pl. Magyarországról, annak nagyon örülnek, mivel Amerikában nincs szaloncukor. Karácsony

délutánján együtt ünnepelnek a magyar emigráció tagjai: katolikusok, evangélikusok és reformátusok. Karácsonyi műsor van, magyar karácsonyi énekek, és mindenki elmondja, hogy milyen náluk a karácsony Erdélyben, Szatmárban, Kárpátalján vagy pl. a Délvidéken, ki honnan származik. Wass Albert szerint, aki a Floridai Magyar Emigráció írója volt, "a magyarok ölelkezése is a karácsony, bárhol legyenek ebben a világban!" Bárcsak karácsony után is összetartanak magyar honfitársaink az amerikai emigrációban, úgy, mint ünnepek alatt.

Amilyen gyorsan elkezdődött a karácsonyi előkészület Advent első vasárnapjával, ugyanolyan gyorsan, vagy talán még gyorsabban véget ér karácsony másnapján, december 26-án, ami már munkanap. Elindulnak az amerikai városok utcáin a nagy sárga és zöld színű gépek, és "ledarálják" az utcára kitett rengeteg fenyőfát.

Ezzel vége az ünneplésnek, de Szilveszter este ismét nagy vacsorákkal, műsoros-szórakoztató estékkel és bálokkal búcsúztatják az óévet Amerika-szerte. Minden templomi közösségnek van közösségi terme, ahol az államilag engedélyezett időpontban, általában éjjel 1, legfeljebb 2 órakor be kell fejezni az ünnepséget az újév első napján.

Milyen szép is volna, ha nemcsak a karácsony lenne a "magyarok ölelkezése", hanem az újév minden napja "karácsony" lenne a világba szétszóródott és az itthoni magyarság számára egyaránt!

János atya

Adventi szeretet-vendéglátás

"Nagy dolgokat tenni nem tudunk, csak kicsiket, nagy szeretettel", mondta Szent Teréz. Ezt tették a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület tagjai is, amikor december 3-án és 10-én délután a piroskavárosi templom előtt forró teával és zsíroskenyérrel kínálták a járókelőket.

Szent Erzsébet napi szociális érzékenyítő foglalkozás gyermekeknek a Máltai Szeretetszolgálat Csongrádi Csoportjánál

A heti egy (esetleg kettő) negyvenöt perces hittanóra igen kevés arra, hogy a hitélet különböző területeit megmutassuk, megtapasztaltassuk a gyerekekkel és közösséget építsünk velük, belőlük. Ezért igyekszünk, mi hitoktatók minden hónapban szervezni egy olyan szombati hittanos programot a csongrádi plébániákon, amelyben lehetőség nyílik a fentiekre.

A csongrádi „Máltai” csoport tagjaival már a nyár elején elterveztük, hogy novemberben, Árpádházi Szent Erzsébet ünnepéhez kötődően egy hittanosoknak szóló szociális érzékenyítő alkalmat rendezünk, amelynek keretében jobban megismerkedhetünk Szent Erzsébet életével, akinek a személye szorosan összefonódik a szeretetszolgálattal, és ezen keresztül a Máltai Szeretetszolgálat karitatív munkájával is. A Szeretetszolgálat Csongrádi Csoportja egy kisebb összeget is nyert ennek az alkalomnak a megrendezésére. Mivel szeretttük volna megmutatni a gyerekeknek, hogy hol és hogyan tevékenykedik egy szeretetszolgálat önkéntes csoportja, ezért a program helyszíne most nem valamely plébánia volt, hanem a csongrádi „Máltai” ház az Ady Endre utcában.

November 21-én, szombaton délelőtt, az őszi esős idő ellenére mintegy húsz hittanos, néhány szülő, és a „Máltai” csoport önkéntesei megtöltötték a ház auláját. A program a csoport vezetőjének, Bodorné Ilikének a köszöntőjével kezdődött, aki röviden összefoglalta a szeretetszolgálat lényegét, a csongrádi csoport jelenlegi munkáját, majd utána néhány önkéntes is bemutatkozott, és elmesélték, milyen tevékenységekben vesznek részt itt a házban. A bevezető ima és néhány vidám ének után egy összefoglalót vetítettünk le, amely a Máltai Szeretetszolgálat történetéről és jelenlegi tevékenységeiről szólt. A vetítés végén a nap két mottóját fejtettük ki a gyerekek számára: „Jézus mondta: Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” (ApCsel 20,35), valamint: „Amit egynek a legkisebbek közül tesztek, azt Nekem teszitek.” (Mt 25,40). A beszélgetés végén a rászorulókról is szó esett, akikben nem a megvetettet, kitaszítottat, hanem a szenvedő Krisztust kell felismernünk, úgy, ahogyan Szent Erzsébet és más hozzá hasonló szentek is felismerték.

Ezután bemutattuk a Szent Erzsébet életéről szóló néhány perces színdarabunkat,

amelyet erre az alkalomra tanítottunk be hét szorgalmas hittanos lány közreműködésével. A színdarab Szent Erzsébet rövidke életéből a két legismertebb legendát emelte ki, a rózsacsodát és azt az alkalmat, amikor Erzsébet férje felismeri a nászágyukba fektetett beteg koldusban a szenvedő Krisztust. A színdarab után egy kicsit beszélgettünk a látottakról és ezután jött az ajándékozás. Magajándékoztuk a fellépő gyerekeket, a többiek pedig arra kértük, hogy a magukkal hozott játéktárgyakat helyezték bele az adomány dobozba, és éljék meg az adás örömét. A nem kis adomány doboz szinte megtelt, amire nem is igazán számítottunk, de örömmel láttuk, hogy a gyerekek komolyan vették a jóra való meghívást.

Ezután két párhuzamosan zajló „kézimunkára” hívtuk meg a gyerekeket. A nagyszobában különböző kézműves rózsákat lehetett készíteni, a konyhában pedig mindenki meggyúrhatta a maga Erzsébet-kenyerét. A munkában közösen vettek részt a gyerekek, a dolgozó önkéntes asszonyok, a szülők és a hitoktatók. Az elkészült rózsák szebbnél szebbek lettek, a kenyerek is szépek voltak viszont annál keményebbek. A kóstolás helyett inkább gyönyörködni volt érdemes bennük. Sokat is kellett várni a kisülésükre, de így annál inkább nagy örömet okoztak a kitartó gyerekeknek, akik melegen vihették haza a saját kis Erzsébet-kenyerüket.

A jól sikerült Erzsébet-nap egészéből igyekeztünk átadni egy kis „jószágot” a nagyobb közösség felé azzal, hogy másnap a Szent József templomban is előadtuk az Erzsébet-ről szóló színdarabot.

A szociális érzékenyítő foglalkozással a gyerekek lelkében igyekeztünk elvetni a szeretetszolgálat evangéliumi magját, reméljük az életük folyamán szárba fog szökkenni az irgalmasság ilyen formájú megélése.

Kecskés László hitoktató

Orvosi előadás a védőoltásokról

A Ferences Hagyományokért Egyesület „Ferences esték” rendezvénysorozata minden évben orvosi előadással veszi kezdetét. Így történt az idén is, amikor október 28-án Dr. Závogyi Zsuzsanna háziorvos a védőoltásokról tartott tájékoztatást.

A védőoltások nagy szerepet játszanak a fertőző betegségek és járványok megelőzésében. Az oltás során legyengített, vagy elölt kórokozót juttatnak a szervezetbe, ezzel megerősítik az immunrendszert az adott kórokozóval szemben. Van olyan vakcina, amelynek beadása egész életre szóló védeltséget ad, és van olyan, amikor ismételt, „emlékeztető” oltásokkal érhető el a kívánt hatás. Vannak ingyenes és térítés köteles védőoltások. A gyermekek az egyes oltásokat meghatározott életkorban kapják, melynek következtében számos betegség mára már eltűnt, vagy nagyon ritkává vált. A kötelező oltások mellett a választható és a fertőzésveszély esetén alkalmazható védőoltásokról is hallhattunk. Előfordulhatnak az oltás beadása után jelentkező kisebb-nagyobb szövődmények, melyek előre nem látható egyéni reakciók következményei. Ezért fontos, hogy csak megfelelő egészségi állapotban lévő egyén vegye igénybe a védőoltást.

Az érdekes előadás után a doktornő készséggel válaszolt a hallgatók feltett kérdéseire.

Túriné Nádudvari Mária

Bibliakör

A december elején alakult bibliakör Kovács János atya vezetésével minden csütörtökön, az esti szentmise után, fél 6-tól tartja összejövetelét a Szent József plébánia könyvtárában. Ezen alkalmakkor a kis közösség a Szentírás alaposabb megismerésével foglalkozik, esetenként az adott témához kapcsolódó filmet néznek meg. Minden érdeklődőt szívesen látnak.

Mosolyogni tessék!

A mosoly, a nevetés, a derű egészséges. Nagyon is szükségünk van rá a napi feszültségek közepette. A mosoly felszabadít, megnyugtat. A nevetés a legjobb kozmetika az arcra, a legjobb orvosság a test, de a lélek számára is. A nevetés és a humor a környezetünket is felvidítja. Feloldja a feszültséget, elúzi a könnyeket, a nyomasztó komorságot és ólomsúlyú problémákat. Legjobb eszköz a szellem és a szív mérgezése ellen. Elvesztegetett az a nap, amelyiken nem nevtünk. A következő kis történeteken nevéssünk együtt.

Jézuska apukái

A kis Robi óvodás hittanra jár, nagyon szereti, és otthon is gyakran felidézi, amit ott tanult. Egyszer elbeszélés közben megkérdezi anyukáját:

- Hogy is hívják Jézuska apukáját? Nem a jó Istent, hanem a másikat.

Búcsúzunk

A kis Gabi nagy hírrel tér haza a gyermekmiséről:

- Rövidesen be fogják zárni a templomot!

- Bezárják? - furcsállja az édesanyja.

- Igen! A pap bácsi kihirdette, hogy jövő vasárnap templombúcsú lesz.

Ima

Az elsőáldozási oktatáson kérde a pap: - Ki nem volt a múlt vasárnap templomban?

- Én - jelentkezik őszintén Csaba -, de otthon imádkoztam: „Édes Jézus, légy vendégem!”

Világ vége

A hitoktató a világ végétől szóló részt olvassa fel a Szentírásból:

- „Akkor a nap elhomályosul, és a hold nem áraszt világosságot, a csillagok lehullanak az égről, és a világmindenséget összetartó erők megrendülnek...” Nos, gyerekek, ezt hallva mire gondoltok? Pistike jelentkezik: - Hogy ilyen ronda időben nem kell iskolába menni.

Orrunk vétke

A pap a betegek kenetéről magyaráz a gyerekeknek:

-... Aztán a szentolajjal megkenem a beteg azon testrészeit, amelyekkel életében vétkezett: kezét, lábát, szemét, száját, fülét, orrát...

- Atya kérem, az orrunkkal hogyan vétkezhetünk?

- Úgy, hogy azt mások dolgába üttük...

*Forrás: Nagy Alexandra
Földi és égi derű c. könyve*

Anyakönyvi hírek

Házasságkötés

Gyovai Szabolcs és Illés Kinga
Bokros, 2015. október 3.

Bertók András és Horváth Erzsébet
Csongrád, 2015. november 14.

Keresztelés

Horváth Zsuzsanna Jázmin – 2015. október 3.
Bernáth Lara – 2015. október 11.

Mikulás járt a templomban

A gyerekek nagy örömeire a december 6-i szentmise végén templomunkba látogatott a Mikulás. Néhány mondatot szolt a kicsikhez, akik versekkel, dalokkal köszöntötték a messziről érkezett vendéget. A puttonyában hozott ajándékokat személyesen adta át a gyerekeknek.

Élő Betlehem

A Művelői Ház udvarán életre kelt a meghitt karácsonyi kép, Jézus születését ábrázoló élő Betlehem várta a látogatókat. Bár a kis Jézus és Szülei életnagyságú bábuk voltak, de az istálló valói állatok népesítették be: juhok, bárányok, tehén, borjú és szamár sétálgatott a friss szalmán. A látványosságot karácsonyig lehetett megtekinteni.

Karácsony

Fenyőágon, madárszárnyon,
megérkezett a Karácsony.
Messziről jött, meleg Délről,
napsütötte földtekéről,
jött Északról, fagy honából,
rénszarvasos, havas tájról.

Jött Keletről, jött Nyugatról,
nyomában kolomp
s harang szól.

Sok napon át jött, sok éjjel,
jött szelekkel, hópihékkal,
kocsin is jött, jött repülön,
köves úton, havas dűlön,
könnyű szánon, csengettyűzve,
a szíveket egybefűzve.

Hozott hírt a pásztorokról,
csillagokról, jászolokról,
kis Jézusról, Máriáról,
a híres három királyról.

Szelek szárnyán, fenyőágon,
megérkezett a Karácsony.
Fogadjuk meleg szobával,
friss sültekből vacsorával,
ünnepeljük, marasztaljuk,
énekszóval magasztaljuk!

(Bornemissza Endre)

Kedves Gyerekek!

Ha van kedvetek, színezzétek ki ezt a kedves kis betlehemi képet! Jó szórakozást!

Látogatás Máriaradnán

Nyíljon ki szívetekben az örömvirág,
Zengjétek, hogy hallja meg az egész világ.
Édesanyánk, hozzád jöttünk
Lángadozva, mert szeretünk,
Ó, Szűz Mária,
Hogy köszöntsünk úgy, mint régen
Az Úr angyala.

Október 8-án, Magyarok Nagyasszonya ünnepén, a munkanap ellenére is sok zarándok kereste fel a máriaradnai bazilikát, köztük Csongrád és térsége híveinek egy lelkes kis csapata Tópsi Bálint plébános úrral az élen.

Az egybegyűlt híveket és a megjelent lelkipásztorokat Király Árpád marosi főesperes, arad-ségai plébános üdvözölte. Az ünnep szónoka Bőjte Csaba atya volt, aki prédikációjával ismét könnyeket csalt valamennyi hívő lélek szemébe. A szentbeszéd alatt a magyar nép régmúltba tekintő Mária-tiszteletéről emlékezett meg. Történelmi eseményeket idézett fel Erdély legidősebb lelkipásztora, Bíró Antal ferences szerzetes visszaemlékezéseiből. Üzenetének fő mondanivalója: merjünk bizalommal fordulni Égi Édesanyánkhöz, mert ő tényleg meghallgatja imáinkat, és valóban közben jár értünk Szent Fiánál és a Mennyei Atyánál. Szívünkbe zárva ezt a gondolatot folytattuk tovább zarándoklatunkat.

A búcsúi szentmise után közös keresztúton vettünk részt, amelyet a rossz időre való tekintettel a bazilikában jártunk-imádkoztunk végig. Ezt követően még volt alkalmunk elidőzni a kegykép előtt és saját, személyes imáinkat a Szűzanya elé tární.

Elköszönve Nagyasszonyunktól elindultunk hazafelé. Útközben megálltunk Aradon, ahol a 13 vértanú vesztőhelyén leróttuk kegyeletünket, és himnuszainkat énekelve emlékeztünk rájuk, imádkoztunk nemzetünkért. Az utazás alatt lelkes zarándokok lévén Máriát dicsérő és Hozzá fohászoló dalokat énekeltünk. Az egész út alatt érezhettük a Jóisten áldását és Mária mosolyát,

ezzel az érzéssel tértünk vissza, ezt próbáljuk azóta is őrizni és közvetíteni embertársaink felé a mindennapokban. Ezúton is köszönjük a lehetőséget és a szervezést Bálint atyának!

Szabó Klára Bernadett

Kegyhelyen találkoztak a Sajtóapostolok

Lapunk munkatársai rendszeresen részt vesznek a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége által évente szervezett lapszerkesztői találkozón. Idén októberben a gyönyörűen felújított kegyhelyünk, Mátraverebély-Szentkút adott otthont a három napos rendezvénynek. A Harang-Szó képviselőjében hárman vettünk részt a találkozón, ahol előadásokat hallgattunk, és a sajtóapostolok egymással is megosztották tapasztalataikat, sikereiket és gondjaikat, nehézségeiket és örömeiket.

Reggelente szentmisén vettünk részt a kegytempomban, majd elkezdődtek az előadások. Az előadók nagy része ferences szerzetes volt, akik rendkívül szerteágazó tevékenységükről szóltak:

Elsőként Kálmán Peregrin igazgató mutatta be a megújult kegyhelyet, ahol a természet, az építészet és a vallási hagyomány szépségei találkoznak. Sokféle búcsúi és kulturális programmal, újjáépített szálláshellyel és étteremmel várják az zarándokokat.

Dobszay Benedek tartományfőnök a ferencesek sokrétű tevékenységéről beszélt, amely a lelkipásztori munka mellett magában foglalja az iskolai oktatást, a szociális és hajléktalan ellátást, a mentálhigiénés képzést, az autista központ fenntartását és a kulturális örökségvédelmet. Tizennégy rendházat működtetnek, és bár sok felkérést kapnak volt ferences plébániáktól, több feladatot nem tudnak felvállalni, pénzük sincs újabb rendházak fenntartására.

Szabó József atyától a ferences rendi gyöngyösi Autista Segítő Központ mindennapjaiba nyertünk betekintést. Az országban egyedülálló oktatási és szociális intézményben rendkívüli elhivatottsággal foglalkoznak az autista fiatalokkal.

Lendvai Zalán a pasaréti ferences templom plébánosa a magával hozott programfüzetek és szórólapok segítségével mutatta be közösségeiket, és nem csak a hívőket elérő rendezvényeik sokaságát.

Örömmel láttuk az előadók között régi ismerősünket, Kiss Didák ferences szerzetest, aki több éven keresztül előadója volt a „Ferences esték” rendezvénysorozatunknak. Vetített képes előadásában a fotózáshoz nyújtott hasznos útmutatást. Testvérel, Kiss Gáborral, a Tinta könyvkiadó vezetőjével együtt pedig egy nagyon érdekes, a hallgatóságot is bevonó bemutatót tartottak a fénykép és a nyelv kapcsolatáról.

Kürnyek Róbert zalaegerszegi plébános az új plébánia létrejöttéről és közösség építéséről számolt be, sok-sok ötletet és tanácsot adva a hallgatóknak. Nyirán János fődiakónustól a görögkeleti egyház szervezetébe nyertünk betekintést, Szabó Irén, a sárospataki Római Katolikus Egyházi Gyűjtemény vezetője a Szent Erzsébet Házról és a Szent Erzsébet Útról beszélt fotókkal illusztrált előadásában, Paksa Tamás pedig az e-plébánia.hu honlapot mutatta be. A magyar helyesírási szabályok változásait, amelyek az előadó szerint „megengedőbbek”, Pölcz Ádámától, a Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda vezetőjétől tudhattuk meg.

Részt vett a rendezvényen Csallóközi Zoltán, a „Károlyi Bernát, a ferences vértanú” című dokumentumfilm forgatókönyvírója, rendezője, aki az alkotás elkészítésének történetéről szolt, majd a filmet is megnéztük.

Szombaton este a Mária Rádió imaműsorába, a „Kiáltás” című élő közvetítésébe kapcsolódtunk be Peregrin atya vezetésével.

A találkozón záró délelőttjének vendége egy kedves fiatal házaspár volt Rimócról, Jusztin Péter levéltáros és felesége, Dorottya. A mai napig élő palócvidéki máriás zarándoklati szokásokról kérdezte őket Szerdahelyi Csongor, a Ferences Sajtóközpont vezetője. Kérésére régi búcsúi énekeket is előadtak.

A találkozón szentmisével fejeződött be. A három nap során összegyűjtött sok jó ötletet, javaslatot, tapasztalatot a lapunk készítés során igyekszünk majd hasznosítani.

Túriné Nádudvari Mária, Felföldi Miklós, Pap Imre

Anyakönyvi hírek

Halottaink

+Boda Péter

+Bodor István

+Percze Sándorné szül.: Kapus Anna Hermina

+Rajki Józsefné szül.: Juhász Franciska

+Lantos Sándorné szül.: Bajnóczi Erzsébet

+Füredi Lászlóné szül.: Kádár Etelka

+Lévai Józsefné szül.: Lantos Ilona

+Winter László Mihály

+Juhász Magdolna

+Kallai János Péter

+Kaczi Lajosné szül.: Tantucz Erzsébet

+Hajdú Istvánné szül.: Szilaj Varga Erzsébet

+Bodri Istvánné szül.: Pintér Gizella Julianna

+Gulyás Pál

+Trója Péter Pálné szül.: Kis Erzsébet

+Özv. Petróczi Mátyásné szül.: Dányi Valéria

+Szivák Istvánné szül.: Sági Anna

+Hegedűs György

+Mihály Sándor József

+Győri Józsefné szül.: Hajdú Ibofya Viktória

+Mucsi Józsefné szül.: Horváth Magdolna

+Szűcs Jánosné szül.: Vikor Ilona

+Boros Imréné szül.: Nagy Pirokska

+Özv. Domokos Antalné szül.: Drahot-Szabó Erzsébet

+Geráné Sutóczki Erzsébet

+Szabó József

+Özv. Tóth Ferencné szül.: Lovas Rozália

+Özv. Sági Tamásné szül.: Koncz Mária

+Dr. Drahot-Szabó Istvánné szül.: Deák Mária

+Nagyistókné Szabó Éva

+Pintér Mátyásné szül.: Balogh Mária

+Stengl Györgyné szül.: Surányi Valéria

+Szabó Mihály Alajosné szül.: Busai Magdolna

+Pupp Sándor

+Pupp Józsefné szül.: Blázsik Rozália

+Ürmös Gábor

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik, Nyugodjanak békében. Amen.

Szentmisék rendje a csongrádi plébániák templomaiban és azok filiáiban

<u>Szent József templom:</u>	Hétfő, Szerda, Péntek, Szombat: 17.00 óra , Vasárnap: 8.30 óra .
<u>Nagyboldogasszony templom:</u>	Kedd, Csütörtök, Péntek, Szombat: 18.00 , Vasárnap: 10.00 és 18.00 .
<u>Bokros, Szent László templom:</u>	Vasárnap: 14.00 óra .
<u>Felgyő, Szent István templom:</u>	Vasárnap: 11.30 óra .

ÜNNEPI MISEREND	Szent József templom	Nagyboldogasszony templom	Szent László templom, Bokros	Szent István templom, Felgyő	Kedves Olvasóinknak áldott, békés karácsonyt, és kegyelmekben gazdag, boldog újesztendőt kívánunk!
dec. 24.	24.00	16.00 és 24.00	18.00	18.00	
dec. 25.	8.30	10.00 és 18.00	14.00	11.30	
dec. 26.	8.30	10.00	-	-	
dec. 27.	8.30	10.00 és 18.00	14.00	11.30	
dec. 31.	17.00	18.00	-	-	
jan. 1.	8.30	10.00 és 18.00	14.00	11.30	

Adventi gyertyagyújtás

Az Advent vasárnapi szentmiséken nem csak a templomban lévő adventi koszorú gyertyáit gyújtották meg, hanem a templom előtt álló nagy koszorú gyertyáit is. Az utána kínált forró tea mindenkinek jólesett a hideg időben.

A bérmálás szentségében részesülni vágyó 14 év felettek jelentkezését várjuk a plébánián, akik 2016-ban szeretnék e szentséget felvenni!

CSOKI

A Csongrádi Katolikus Ifjak közösség várja a fiatalokat szombat esténként 19.00 órai kezdettel az egyik héten a Nagyboldogasszony plébániára, míg a másik héten a Szent József plébániára.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik munkával, vagy adományokkal támogatták egyházunk életét, működését. Isten fizesse meg!

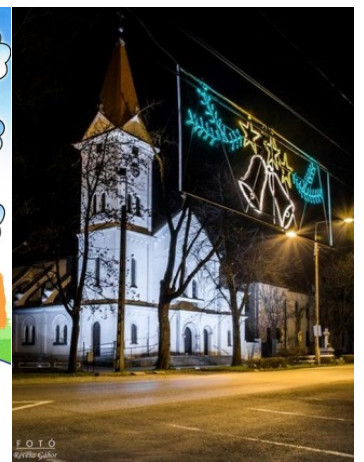
Irodai fogadóórák a plébániákon

Szent József Plébánia:
Hétfő, szerda, péntek: **16.00 – 17.00 óra**
Nagyboldogasszony Plébánia:
Hétfőtől – péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

Jubiláns házások megáldása lesz december 27-én, Szent Család vasárnapján a 8.30 órai szentmise keretében. Várjuk azon házaspárok jelentkezését a plébánián, akik ebben az évben jubilálnak, és áldásban szeretnének részesülni.

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma április elején jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait március 15-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

HARANG-SZÓ 47. szám

Csongrád - Piroskavárosi Szent József plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Tópsi Bálint plébános

Szerkesztő: Túrinné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroška János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád